

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๒/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๑/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง
(นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ได้แก่รายการทรัพย์สินประเภทที่ดิน ๑๓ แปลง คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕

ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับ พลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศร ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิชา ศรีบัว ผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและเจตนาในการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาเห็นว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำและมีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้บุคคลต่าง ๆ ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะ แต่มีการจดทะเบียนซื้อขายที่ดินมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท และที่ดินที่มีภาระจำยอมเป็นเพียงแต่ทำให้เจ้าของการทรัพย์ต้องยอมรับกรรมบางอย่างเท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติห้ามเจ้าของการทรัพย์ขายหรือจำหน่ายจ่ายโอนแต่อย่างใด จึงยังเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถจำหน่ายและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์มิได้อุทิศที่ดินดังกล่าวเป็นทางสาธารณะเพื่อแสดงเจตนาไม่ถือเอาประโยชน์จากที่ดินดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ถูกกล่าวหาทราบดีอยู่แล้วว่า ตนและนางศิรินันท์มีทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในขณะที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง จึงทำให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ร้องจึงมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในส่วนของรายการที่ดิน ๑๓ แปลง ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี

นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กับลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑, ๑๑๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ผู้ถูกกล่าวหากับนางศิรินันท์ ร่วมกันทำธุรกิจซื้อที่ดินแล้วนำมาแบ่งขายให้แก่บุคคลอื่น เมื่อมีผู้ซื้อที่ดินแปลงใด ก็จะทะเบียนภาระจำยอมให้แก่ผู้ซื้อที่ดินแปลงนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์ยังถือกรรมสิทธิ์อยู่ เพราะเมื่อขายที่ดินได้ทุกแปลงและผู้ซื้อก่อสร้างอาคารเสร็จแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์ก็จะโอนที่ดินแปลงถนนให้เป็นทางสาธารณะ การขออนุญาตต้องติดต่อหน่วยงานราชการ ที่ดินบางแปลงต้องขอความยินยอมจากผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมด้วย นายยศนันท์ ไพประพันธ์ บุตรชายของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้เก็บรักษาโฉนดที่ดิน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหลงลืม อีกทั้งที่ดินดังกล่าวเป็นแปลงถนนที่ไม่อาจซื้อขายกันได้อีก ไม่มีมูลค่าเป็นหลักทรัพย์ ผู้ถูกกล่าวหาไม่คิดว่าต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน เป็นความบกพร่องในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๓๒, ๓๓ และ ๓๙ ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งปลัดเทศบาลเมือง กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๓๙ และ ๔๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ตรวจสอบพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา เข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ หลังจากนั้นผู้ร้องมีประกาศกำหนดให้ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าวมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหา ที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่นางศิรินันท์ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิธิชา ศรีบัว ซึ่งเป็นที่ดินที่ตั้งอยู่ในหลายโครงการ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลของการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ร้องพิจารณาข้อเท็จจริงและคำชี้แจงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับนางศิรินันท์และผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์มิได้มีรายได้จากการขายที่ดินแปลงย่อยในขณะที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินพิพาทตามคำร้องมีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้แก่ผู้ซื้อที่ดิน

แปลงย่อยโดยไม่มีค่าตอบแทนเป็นเรื่องปกติของการทำธุรกิจ ถนนคอนกรีตพร้อมท่อระบายน้ำที่มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินเป็นทางเข้าออกสาธารณะ ไม่อาจนำมาจำหน่ายโอนได้ที่ดินในลักษณะนี้ไม่อาจใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันกับธนาคารได้ หากจำหน่ายที่ดินหมดโครงการผู้ถูกกล่าวหาที่จะจัดให้เป็นทางสาธารณะ และเพื่อยืนยันเจตนา ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์ก็ได้ดำเนินการยกที่ดินให้เป็นทางสาธารณะแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถดำเนินการขออนุญาตจัดสรรได้ เพราะเป็นบริษัทของนายยศนันท์ ซึ่งเป็นบุตรชาย ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ซึ่งบุตรชายได้รับอนุญาตให้จัดสรรที่ดิน หลังยื่นบัญชีแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์ไม่ได้ประกอบธุรกิจเดิมอีก ไม่มีเหตุผลต้องจงใจยื่นบัญชีปิดบังทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องประการแรกต้องวินิจฉัยเสียก่อนว่าที่ดินพิพาทซึ่งมีการจดทะเบียนภาระจำยอมทั้ง ๑๓ แปลงเป็นที่ดินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ สามารถซื้อขายได้ และเป็นที่ดินที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาที่จะยกที่ดินให้เป็นทางสาธารณะหรือไม่ ทางไต่สวนได้ความจากพยานผู้ร้องปากร้อยตรีธนา ภัทรภาสิต ซึ่งเคยรับราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประจำสมุทรสาคร เบิกความว่า นอกจากพยานตรวจสอบข้อเท็จจริงและหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหาแล้ว พยานได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบที่ดินจริงด้วย และสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรสาครได้จัดนายช่างรังวัดมาร่วมชี้จุดตามที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงด้วย ซึ่งปรากฏว่า สภาพที่ดินเป็นถนนคอนกรีตทุกแปลง และมีโรงงานขนาดเล็ก ในลักษณะ Mini Factory ตั้งอยู่ข้างเคียงถนน เนื่องจากพื้นที่อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม ถนนที่ปรากฏจะเป็นถนนที่เชื่อมกับถนนสาธารณะ เข้าสู่โครงการใหญ่ ปรากฏตามภาพถ่ายถนนท้ายสำเนาโฉนดที่ดิน เอกสารหมาย ร.๙ ถึง ร.๒๑ และถนนทั้ง ๑๓ แปลง มีการจดทะเบียนภาระจำยอม ผู้ร้องสอบถามนายช่างรังวัด นายช่างให้ความเห็นว่า กรณีนี้

น่าจะเป็นการหลีกเลี่ยงการจัดสรรที่ดิน ตามพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดิน เนื่องจากการซื้อมาแต่
ถนน สอดคล้องกับพยานผู้ถูกกล่าวหาปากนายปรเมษฐ์ บรรจงจิตต์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาทางด้านธุรกิจ
ของผู้ถูกกล่าวหาเองเบิกความว่า การจัดสรรที่ดินของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจัดสรรที่ดินไม่ถึง ๑๐ แปลง
แต่เจ้าของโครงการก็มีหน้าที่ดูแลสาธารณูปโภคโครงการจนกว่าจะมีการจดทะเบียนโอนให้เป็นทาง
สาธารณะ การจดทะเบียนให้เป็นสาธารณะของโครงการขนาดเล็กเช่นนี้จะกระทำต่อเมื่อโครงการ
ได้มีการดำเนินการเสร็จสมบูรณ์ การจำหน่ายทรัพย์สินส่วนกลางคือถนนไม่สามารถกระทำได้
เพราะทำให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรเสียประโยชน์และนำไปสู่การฟ้องคดีผู้บริโภค พยานผู้ถูกกล่าวหาและ
นางศิรินันท์เบิกความในทำนองเดียวกันว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงเป็นที่ดินที่ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์
ทยอยซื้อที่ดินต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าทรัพย์สินดังกล่าว
และเป็นถนนที่มีการจดทะเบียนภาระจำยอม ที่ไม่แจ้งรายการทรัพย์สิน เนื่องจากเข้าใจว่า ไม่มีมูลค่า
ทางเศรษฐกิจ ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์จึงได้แจ้งรายการทรัพย์สินเป็นที่ดินที่สามารถซื้อขายได้
โดยไม่มีพันธะใด ๆ เพียง ๓๗ แปลง ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข จ.๗
เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ประกาศกำหนดให้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน นางศิรินันท์
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง เพื่อให้มีการ
ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจ
ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน
เวลาที่กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ย่อมถูกจำกัดสิทธิและได้รับโทษตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ และ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งการที่จะถือว่า “จงใจ” ตามบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องเป็นการกระทำโดย “รู้สำนึก” ถึงผลเสียหายที่จะเกิดจากการกระทำของตน ในกรณีนี้ คือ การทำให้เสียหายแก่การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำหรับที่ดินพิพาททั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องและทางไต่สวน ได้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์มีรายได้หลักมาจากการทำธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ เพราะไม่ปรากฏว่ามีอาชีพอื่นใดนอกจากนี้ก่อนเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง ที่ดินพิพาทและที่ดินอื่น ๆ อีกหลายแปลงตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจึงเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาจากการจดทะเบียนซื้อขายในโครงการหลายโครงการ แล้วได้นำมาเป็นสินทรัพย์สำหรับการประกอบธุรกิจแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยอันเป็นกิจการแสวงหากำไร โดยผู้ถูกกล่าวหา และนางศิรินันท์ เป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ และถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับผู้อื่นด้วย ตามทางไต่สวนปรากฏว่า บางที่ดินพิพาทอยู่โครงการเดียวกัน บางที่ดินอยู่ต่างโครงการกัน และผู้ถูกกล่าวหา ร้อยตรีธนา และนายปรเมษฐ เบิกความรับกันว่า ที่ดินพิพาทอยู่ในโครงการแปลงย่อยที่มีได้มีการขออนุญาตจัดสรรที่ดิน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาขออนุญาตจัดสรรที่ดินตามพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดินหรือไม่ เป็นเรื่องในทางธุรกิจของผู้ถูกกล่าวหา ไม่เป็นประเด็นโดยตรงต่อการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยไว้ในคดีนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้นำสืบปฏิเสธถึงความมีอยู่ของที่ดินและเบิกความรับว่าทราบดีถึงความมีอยู่ของที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาจึงยังมิได้ละการยึดถือครอบครองที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นหน้าที่สำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องปฏิบัติ อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อให้เกิดการตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐ ที่อ้างว่าเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ก็จะต้องแสดงเหตุผลสนับสนุนให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจที่จะปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งในข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจขายได้ เนื่องจากที่ดินมีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ และไม่อาจนำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินธนาคารได้ จึงไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงข้อจำกัดบางอย่างในการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือเสนอขายที่ดิน ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหานำพยานปากนายพิระยุทธ สายแสงทอง ซึ่งเป็นผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขาพันท้ายนรสิงห์ มาเบิกความว่าธนาคารไม่มีนโยบายในการที่รับหลักประกันที่เป็นทางสาธารณประโยชน์ นั้น ก็เป็นเพียงความเห็นของพยานที่เป็นผู้จัดการของธนาคารเพียงแห่งเดียว มิได้หมายความว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ มีนโยบายดังเช่นนี้ เพราะโดยหลักแล้ว หากธุรกิจใดที่ได้ขออนุญาตจัดสรรที่ดินดั่งเช่นโครงการนี้ ปัญหาถนนที่ใช้เข้าออกจะเป็นปัญหาสำคัญ หากมิได้มีการจดทะเบียนภาระจำยอม ถนนดังกล่าวจะเป็นถนนส่วนบุคคล การที่ผู้ใดจะซื้อสิ่งหาริมทรัพย์จากโครงการที่มีการจดทะเบียนภาระจำยอมในถนนแล้ว ธนาคารนำที่จะอนุมัติสินเชื่อให้แก่บุคคลนั้น มากกว่าซื้อจากโครงการที่ได้มีการจดทะเบียนถนนเป็นทางภาระจำยอม ทั้งที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงของผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์ ล้วนจดทะเบียนภาระจำยอมทุกแปลงแล้ว ย่อมเป็นที่น่าเชื่อถือจากธนาคารและผู้ที่มีความสนใจซื้อสิ่งหาริมทรัพย์ นอกจากนี้การที่ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์ได้ร่วมลงทุนซื้อที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง เป็นมูลค่ารวม ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท จากบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยและบุคคลอื่นมาในสภาพที่เป็นถนนและท่อระบายน้ำ จำนวน ๑๑ แปลง หรือนำมาแบ่งแยกและกันเป็นถนนจำนวน ๒ แปลง ย่อมแสดงให้เห็น

ชัดแจ้งอยู่ในตัวว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มิได้ไ้มูลค่าทางเศรษฐกิจดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง และยัง สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่พันตำรวจเอก อุดลย์ ขายภักตร์ ขายที่ดินแปลงหนึ่งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย แม้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออก ทางสาธารณะนั้นไม่มีค่าตอบแทนก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาย่อมจะได้รับผลตอบแทนจากการซื้อที่ดิน ทั้ง ๑๓ แปลง นี้กลับคืนมาในรูปของรายได้จากการแบ่งขายที่ดินแปลงย่อย พร้อมถนนพิกาท นอกจากนี้การจดทะเบียนภาระจำยอมให้แก่ที่ดินแปลงอื่นแต่ละครั้งจะต้องกระทำโดยเจ้าของที่ดิน จึงเป็นข้อแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายังมีเจตนายึดถือที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง หาใช่การไม่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจตามข้ออุทธรณ์ไม่ การถือครองที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง นี้ถือเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหา ต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพียงความเข้าใจของผู้ถูกกล่าวหาเองฝ่ายเดียว โดยไม่มีบทกฎหมายหรือเหตุผลอันควรสนับสนุน ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนข้ออุทธรณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาจะยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะ หลังจากแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้ว นั้น เป็นเพียงการอ้างถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่เป็นเหตุลบล้าง หน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาตามที่เป็นอยู่ในเวลานั้นได้ แม้ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับ นางศิรินันท์และผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมจะได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง พิกาทในส่วนที่มีชื่อ ผู้ถูกกล่าวหาและนางศิรินันท์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะ โดยเฉพาะอ้างว่า ได้มีการ ยกที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐ และ ๒๐๘๕ ได้ยกให้เป็นทางสาธารณะ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนยื่นคำร้องก็ตาม (ยื่นคำร้องวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑) แต่ก็เป็นการยกให้ หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามหนังสือขอให้

ชี้แจงข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เอกสารหมายเลข จ.๒๒ ทั้งเป็นการขัดแย้งกับเจตนาเดิมของผู้ถูกกล่าวหาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะต่อเมื่อขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จทั้งโครงการแล้วทั้งไม่ปรากฏว่า มีการโอนที่ดินให้เป็นทางสาธารณะในโครงการอื่น ๆ ที่ยังมิได้มีการขายที่ดินในโครงการแล้วเสร็จ การที่ผู้ถูกกล่าวหาขายที่ดินที่เหลืออีก ๑๑ แปลงให้เป็นทางสาธารณะหลังจากผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้แล้ว จึงไม่อาจพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกกล่าวหาขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ นอกเสียจากเป็นการหาเหตุอ้างเพื่อให้ตนพ้นผิดในคดีนี้ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ไม่เคยได้รับโทษทางวินัย ไม่เคยได้รับโทษทางอาญา ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มิได้มีเจตนาจงใจหรือปกปิดทรัพย์สินนั้น หรือมีเหตุผลอื่นก็ตาม ก็มีให้เหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดไม่ ปัญหาอื่น ๆ ตามข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหานอกจากนี้เป็นข้อปลีกย่อย ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นพ้องด้วยในผลอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยื่น.

นายณพพร โพธิ์รังสิยากร

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒ /๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๑ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง
(นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินเป็นรายการที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง
อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี
สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่

๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับ นางสาวนิธิชา ศรีบัว ผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาเห็นว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้บุคคลต่าง ๆ ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะ แต่มีการจดทะเบียนซื้อขายที่ดินมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท และที่ดินที่มีภาระจำยอมไม่มีบทบัญญัติห้ามเจ้าของ ภารทรัพย์ขายหรือจำหน่ายจ่ายโอนแต่อย่างใด จึงยังเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถจำหน่ายจ่ายโอนและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสมิได้อุทิสที่ดินดังกล่าวเป็นทางสาธารณะ เพื่อแสดงเจตนาไม่ถือเอาประโยชน์จากที่ดินดังกล่าวแต่อย่างใด แสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบดีอยู่แล้วว่า ตนและคู่สมรสมีทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในขณะที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ร้องจึงมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในส่วนของรายการที่ดิน ๑๓ แปลง ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่คำวินิจฉัยห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กับลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑, ๑๑๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๓๒, ๓๓ และ ๓๙ ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๙ และ ๔๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้การลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ตรวจสอบพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องประกาศกำหนดให้ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รัฐ

ดังกล่าวมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่นางศิรินันท์ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิธิชา ศรีบัว ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลของการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตพร้อมท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ ซึ่งไม่อาจนำไปขายได้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเข้าใจว่าไม่ต้องนำมายื่นแสดงเป็นทรัพย์สิน ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหา คู่สมรสและผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา และคู่สมรสเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ให้เป็นทางสาธารณะแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด

ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหา
 อุทธรณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาปกปิดทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสไม่ได้
 มีรายได้จากการขายที่ดินแปลงย่อยในขณะหรือระหว่างที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
 หนี้สิน การจดทะเบียนการจ่ายอ้อมแก่ที่ดินแปลงย่อยที่ขายไม่มีค่าตอบแทน ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อว่าที่ดิน
 ทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจขายได้ เมื่อแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้วผู้ถูกกล่าวหาจะยกที่ดินทั้ง
 ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้หลีกเลี่ยงการขอจัดสรรที่ดินอันจะเป็นมูลเหตุจูงใจ
 ทำให้ไม่แสดงรายการที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ส่วนที่ได้แบ่งขายที่ดินแปลงย่อยในบริเวณเดียวกันนั้นเป็น
 การซื้อที่ดินในภายหลังต่อเชื่อมกับโครงการเดิม ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจใช้เป็นหลักทรัพย์ประกัน
 หนี้ได้ ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะแล้ว นั้น เห็นว่า
 การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี
 แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่
 จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
 หนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดง
 รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
 แจ้งให้ทราบ ย่อมถูกจำกัดสิทธิและได้รับโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๑๑๙ สำหรับที่ดินทั้ง
 ๑๓ แปลง ตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาจากการจดทะเบียนซื้อขายเฉพาะที่ดิน
 บางส่วน ๑๐ แปลง มีมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท แล้วได้นำมาเป็นสินทรัพย์สำหรับการ
 ประกอบธุรกิจแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยอันเป็นกิจการแสวงหากำไร โดยผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็น
 ผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ร่วมด้วย ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องทราบดีถึงความมีอยู่ของที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ฉะนั้น

ตราบไต่ที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสยังคงถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ก็จะต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ดังกล่าวไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง เพราะเชื่อว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจขายได้ในทางพฤตินัย เนื่องจากที่ดินมีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ ไม่อาจนำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินธนาคารได้ จึงไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ นั้น ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสได้ร่วมลงทุนซื้อที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ซึ่งที่ดินบางส่วน ๑๐ แปลง มีมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท มาจากบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยและบุคคลอื่นในสภาพที่เป็นถนนและท่อระบายน้ำหรือนำมาแบ่งแยกและกันเป็นถนน ย่อมแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีมูลค่าที่เป็นราคาสินค้า และยังสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่พันตำรวจเอก อุดลย์ ข่ายภักตร์ ข่ายที่ดินแปลงหนึ่งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะโดยไม่มีค่าตอบแทน แต่ผู้ถูกกล่าวหาย่อมจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการซื้อที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงนี้จากการแบ่งขายที่ดินแปลงย่อย ซึ่งหากไม่มีภาระจำยอมในที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ก็ยากแก่การขาย ประกอบกับการจดทะเบียนภาระจำยอมให้แก่ที่ดินแปลงอื่นแต่ละครั้งจะต้องกระทำโดยเจ้าของที่ดิน จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังมีเจตนายึดถือที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง นี้ถือเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ผู้ร้องย่อมไม่อาจยกข้อเท็จจริงดังกล่าวมาเป็นข้ออ้างว่าเข้าใจว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง เป็นทรัพย์สินที่ไม่จำต้องแจ้ง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาจะยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะหลังจากแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้ว นั้น เป็นเพียงการอ้างถึงเหตุการณ์ในอนาคต เมื่อขณะผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ดินดังกล่าวยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้องและคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้อง

แสดงรายการที่ดินนั้นในบัญชีทรัพย์สิน และแม้ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับคู่สมรสและผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะดังที่อ้างแล้ว แต่ก็เป็นการกระทำในภายหลัง ทั้งยังขัดกับเจตนาเดิมของผู้ถูกกล่าวหาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะต่อเมื่อขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จแล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาเปลี่ยนมายกที่ดินให้เป็นสาธารณะหลังจากผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงไม่อาจพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกกล่าวหาขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง ปัญหาอื่นตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหานอกจากนี้เป็นข้อปลีกย่อย ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น เห็นพ้องด้วยในผล อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืนตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

นางเมทินี ชโลธร

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒ /๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๑ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ในส่วนรายการที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิธิชา ศรีบัว ผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาไม่หนังสือชี้แจงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาเห็นว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำและมีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้บุคคลต่าง ๆ ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะ แต่มีการจดทะเบียนซื้อขายที่ดินมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท และที่ดินที่มีการจำยอมไม่มีบทบัญญัติห้ามเจ้าของการยทรัพย์สินขายหรือจำหน่ายจ่ายโอนแต่อย่างใด จึงยังเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถจำหน่ายจ่ายโอนและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสมิได้อุทิศที่ดินดังกล่าวเป็นทางสาธารณะเพื่อแสดงเจตนาไม่ถือเอาประโยชน์จากที่ดินดังกล่าวแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบดียู่

แล้วว่า ตนและคู่สมรสมีทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในขณะที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง จึงทำให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตและไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ร้องจึงมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในส่วนของรายการที่ดิน ๑๓ แปลง ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มิควรวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กับลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑, ๑๑๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่า นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๓๒, ๓๓ และ ๓๙ ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งปลัดเทศบาลเมือง

กระทุ้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๓๙ และ ๔๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองมีคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ้มแบน จังหวัด สมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ หลังจากนั้นผู้ร้องมีประกาศกำหนดให้ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ รัฐดังกล่าวมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง

(นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร ที่นางศิรินันท์ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิธิดา ศรีบัว ซึ่งเป็นที่ดินในหลายโครงการ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลของการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตพร้อมท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนการจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ ซึ่งไม่อาจนำไปขายได้ จึงเข้าใจว่าไม่ต้องนำมายื่นแสดงเป็นทรัพย์สิน ผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับคู่สมรสและผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด

ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหา
 อุทธรณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาปกปิดทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาและ
 คู่สมรสไม่มีรายได้จากการขายที่ดินแปลงย่อยในขณะหรือระหว่างที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สิน การจดทะเบียนการจ่ายอ้อมแก่ที่ดินแปลงย่อยที่ขายนั้นไม่มีค่าตอบแทน
 ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจขายได้ เมื่อแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้ว
 ผู้ถูกกล่าวหา ก็จะยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะ ผู้ถูกกล่าวหา มิได้หลีกเลี่ยงการขอ
 จัดสรรที่ดินอันจะเป็นมูลเหตุจูงใจทำให้ไม่แสดงที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ส่วนที่ได้แบ่งขายที่ดินแปลงย่อย
 ในบริเวณเดียวกันนั้นเป็นการซื้อที่ดินในภายหลังต่อเชื่อมกับโครงการเดิม ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงไม่อาจ
 ใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันหนี้ได้ และปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็น
 ทางสาธารณะแล้ว นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้ง
 ที่เข้ารับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้มีการตรวจสอบ
 ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชี
 แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่
 กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความ
 อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ย่อมถูกจำกัดสิทธิและได้รับโทษตาม
 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
 มาตรา ๔๑ และมาตรา ๑๑๙ ซึ่งการที่จะถือว่า จงใจตามบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องเป็นการกระทำ

โดยรู้สำนึกถึงผลเสียหายที่จะเกิดจากการกระทำของตน ในกรณีนี้คือทำให้เสียหายแก่การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสกับพวกประกอบธุรกิจซื้อที่ดินมาแบ่งแยกเป็นแปลงย่อยเพื่อขาย สำหรับที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสกับพวกได้มาจากการจดทะเบียนซื้อขายที่ดินโดยเฉพาะที่ดิน ๑๐ แปลง มีมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ร่วมด้วย ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องทราบถึงความมีอยู่ของที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงดังกล่าว แม้นายธีรยุทธ สายแสงทอง ผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) จะเบิกความว่าเมื่อประมาณต้นปี ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาปรึกษาเรื่องขอกู้เงินจากธนาคาร โดยนำที่ดินในโครงการที่ตั้งอยู่ในซอยคลองมะเดื่อ ๑๐ ถนนทางเข้าวัดสุวรรณรัตนารามหรือวัด แคราย ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครมาเป็นหลักประกัน พยานเข้าไปตรวจดูแล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าธนาคารไม่รับเป็นหลักประกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความมาก็ตาม แต่พฤติการณ์ดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังมีเจตนาจะยึดถือเอาประโยชน์จากที่ดินโดยนำไปใช้เป็นหลักประกันการขอกู้เงินจากธนาคาร เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสยังมีกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหา ก็จะต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย หากผู้ถูกกล่าวหาจะยกข้ออ้างที่ทำให้ตนเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ก็จะต้องแสดงเหตุผลสนับสนุนให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจที่จะ

ปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งในข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อว่าที่ดิน
ทั้ง ๑๓ แปลงไม่อาจขายได้ในทางพดินัย เนื่องจากที่ดินมีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำ
มีการจดทะเบียนการะจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ และไม่อาจ
นำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินธนาคารได้ จึงไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ เห็นว่า แม้ว่าที่ดินทั้ง ๑๓
แปลงมีสภาพเป็นถนนและมีการจดทะเบียนการะจำยอมก็เป็นเพียงข้อจำกัดบางอย่างในการใช้
ประโยชน์ที่ดินหรือเสนอขายที่ดิน การที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสกับพวกได้ร่วมลงทุนซื้อที่ดินทั้ง ๑๓
แปลง เป็นมูลค่ารวม ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท จากบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยและบุคคลอื่นมาในสภาพที่
เป็นถนนและท่อระบายน้ำหรือนำมาแบ่งแยกและกันเป็นถนน โดยเฉพาะที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕
ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่ผู้ถูกกล่าวหาถือกรรมสิทธิ์ที่ดินร่วมกับพล
ตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินธร นั้น ที่ดินมีสภาพเป็นถนนอยู่ก่อนแล้ว การซื้อหรือได้มารวมถึงการถือ
กรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงนี้จึงแตกต่างจากที่ดินแปลงอื่นที่มีการแบ่งแยกที่ดินขายให้แก่บุคคลอื่นไป
ทำให้คงเหลือไว้เฉพาะเป็นโฉนดแปลงคงซึ่งมีสภาพเป็นถนน เช่นนี้ การซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวยอม
เห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่ใช่ซื้อมาเพื่อจดทะเบียนการะจำยอมให้แก่ที่ดินแปลงอื่นที่อยู่ติดกันโดยไม่มี
ค่าตอบแทนตามที่ปรากฏหรือเพื่อยกให้เป็นสาธารณประโยชน์ตามที่อ้าง และปรากฏตามสารบัญชีการ
จดทะเบียนที่ดินแปลงดังกล่าวว่ามีการจดทะเบียนการะจำยอมให้แก่ที่ดินแปลงอื่นไปแล้วยังสามารถ
จดทะเบียนโอนขายได้อีกถึง ๒ ครั้ง โดยหนึ่งในสองครั้งนั้นผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซื้อเองในราคา
๓๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมแสดงให้เห็นชัดเจนว่าที่ดินดังกล่าวมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ
แม้ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนการะจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ

โดยไม่มีค่าตอบแทนก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาย่อมจะได้รับผลตอบแทนจากการซื้อที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง นี้กลับคืนมาในรูปของรายได้จากการแบ่งขายที่ดินแปลง การถือครองที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสถือเป็นข้อความจริงที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพียงความเข้าใจของผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่มีบทกฎหมายหรือเหตุผลอันควรสนับสนุน ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอีกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาจะยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะ หลังจากแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้ว นั้น เป็นเพียงการอ้างถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นใน ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่เป็นเหตุลบล้างหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาตามที่เป็นอยู่ในเวลานั้นได้ ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับคู่สมรสและผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะดังที่อ้างแล้ว แต่ก็เป็นการกระทำอันเป็นการขัดแย้งกับเจตนาเดิมของผู้ถูกกล่าวหาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะต่อเมื่อขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จแล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาเปลี่ยนมายกที่ดินให้เป็นสาธารณะหลังจากผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงไม่อาจพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกกล่าวหาขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง ปัญหาอื่นตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหานอกจากนี้เป็นข้อปลีกย่อยไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยขึ้น

นายจินดา ปันทะโชติ

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๒/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายประชา ไพประพันธ์ ผู้คัดค้าน

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงาน
ท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่
ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ในส่วน
รายการที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด
สมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่

๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ซึ่งถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิริชา ศรีบัว ผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงแล้ว ผู้ร้องพิจารณาเห็นว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำและมีการจดทะเบียนการจำยอมให้บุคคลต่าง ๆ ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะ แต่มีการจดทะเบียนซื้อขายที่ดินมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท และที่ดินที่มีการจำยอมไม่มีบทบัญญัติห้ามเจ้าของการยทรัพย์ขายหรือจำหน่ายจ่ายโอนแต่อย่างใด จึงยังเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถจำหน่ายจ่ายโอนและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสมิได้อุททิศที่ดินดังกล่าวเป็นทางสาธารณะเพื่อแสดงเจตนาไม่ถือเอาประโยชน์จากที่ดินดังกล่าวแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบดีอยู่แล้วว่า ตนและคู่สมรสมีทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในขณะที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง จึงทำให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ร้องจึงมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในส่วนของรายการที่ดิน ๑๓ แปลง ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งกับลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑, ๑๑๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายประชา ไพประพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๓๒, ๓๓ และ ๓๔ ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๔ และ ๔๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้การลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ตรวจสอบพยานหลักฐานในชั้นได้สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ หลังจากนั้นผู้ร้องมีประกาศกำหนดให้ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าวมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน

๒๕๖๐ ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง (นักบริหารงานท้องถิ่นระดับสูง) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๑๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๒๑๕ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้ถูกกล่าวหาที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับพลตำรวจตรี สมเกียรติ แสงสินศรี ที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๓๓๗ และ ๖๖๓๐๒ ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ของนางศิรินันท์ ไพประพันธ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๙๔๐, ๒๐๘๕, ๔๕๘๑๕, ๔๕๘๑๖, ๗๐๙๓๒, ๗๐๙๔๔, ๗๐๙๔๗, ๗๐๙๗๙, ๗๐๙๘๒ และ ๗๙๐๙๑ ตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่นางศิรินันท์ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาวนิธิชา ศรีบัว ซึ่งเป็นที่ดินในหลายโครงการ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลของการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตพร้อมท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ ซึ่งไม่อาจนำไปขายได้ จึงเข้าใจว่าไม่ต้องนำมายื่นแสดงเป็นทรัพย์สิน ผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับคู่สมรสและผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาปกปิดทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสไม่มีรายได้

จากการขายที่ดินแปลงย่อยในขณะหรือระหว่างที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การจดทะเบียนการจ่ายอ้อมแก่ที่ดินแปลงย่อยที่ขายนั้นไม่มีค่าตอบแทน ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจขายได้ เมื่อแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้วผู้ถูกกล่าวหา ก็จะยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้หลีกเลี่ยงการขอจัดสรรที่ดินอันจะเป็นมูลเหตุจงใจทำให้ไม่แสดงที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ส่วนที่ได้แบ่งขายที่ดินแปลงย่อยในบริเวณเดียวกันนั้นเป็นการซื้อที่ดินในภายหลังต่อเชื่อมกับโครงการเดิม ที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงไม่อาจใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันหนี้ได้ และปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะแล้ว นั้น เห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง เพื่อให้มีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ย่อมถูกจำกัดสิทธิและได้รับโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๑๑๙ ซึ่งการที่จะถือว่าจงใจตามบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องเป็นการกระทำโดยรู้สำนึกถึงผลเสียหายที่จะเกิดจากการกระทำของตน ในกรณีนี้คือทำให้เสียหายแก่การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมาย สำหรับที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาจากการจดทะเบียนซื้อขาย เฉพาะที่ดินบางส่วน ๑๐ แปลง มีมูลค่ารวมกัน ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท แล้วได้นำมาเป็นสินทรัพย์สำหรับการประกอบธุรกิจแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยอันเป็นกิจการแสวงหากำไร โดยผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ร่วมด้วย ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องทราบดีถึงความมีอยู่ของที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ฉะนั้น トラバใดที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสยังมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ก็จะต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง

๑๓ แปลง ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย หากผู้ถูกกล่าวหาจะยกข้ออ้างที่ทำให้ตนเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ก็จะต้องแสดงเหตุผลสนับสนุนให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจที่จะปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งในข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ไม่อาจขายได้ในทางพฤตินัย เนื่องจากที่ดินมีสภาพเป็นถนนคอนกรีตและท่อระบายน้ำ มีการจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะ และไม่อาจนำไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินธนาคารได้ จึงไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ แต่ความที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงข้อจำกัดบางอย่างในการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือเสนอขายที่ดิน การที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสได้ร่วมลงทุนซื้อที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง โดยที่ดิน ๑๐ แปลง มีมูลค่ารวม ๓,๑๔๘,๓๐๐ บาท จากบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยและบุคคลอื่นมาในสภาพที่เป็นถนนและท่อระบายน้ำหรือนำมาแบ่งแยกและกันเป็นถนน ย่อมแสดงให้เห็นชัดแจ้งอยู่ในตัวว่าที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง มิได้ไร้มูลค่าทางเศรษฐกิจดังที่อ้าง และยังสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่พันตำรวจเอก อุดุลย์ ชายภักตร์ ขายที่ดินแปลงหนึ่งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนภาระจำยอมให้ที่ดินแปลงอื่นใช้ประโยชน์เป็นทางเข้าออกทางสาธารณะโดยไม่มีค่าตอบแทนก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาย่อมจะได้รับผลตอบแทนจากการซื้อที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง นี้กลับคืนมาในรูปของรายได้จากการแบ่งขายที่ดินแปลงย่อย ประกอบกับการจดทะเบียนภาระจำยอมให้แก่ที่ดินแปลงอื่นแต่ละครั้งจะต้องกระทำโดยเจ้าของที่ดินจึงเป็นข้อแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังมีเจตนายึดถือที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง การถือครองที่ดินทั้ง ๑๓ แปลงนี้ถือเป็นข้อความจริงที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพียงความเข้าใจของผู้ถูกกล่าวหาเองฝ่ายเดียว โดยไม่มีบทกฎหมายหรือเหตุผลอันควรสนับสนุน ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอีกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาจะยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ให้เป็นทางสาธารณะหลังจากแบ่งขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จสิ้นแล้ว นั้น เป็นเพียงการอ้างถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่เป็นเหตุลบล้างหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาตามที่เป็นอย่างในเวลานั้นได้ แม้ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหา

พร้อมกับคู่สมรสและผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมได้จดทะเบียนยกที่ดินทั้ง ๑๓ แปลง ตามคำร้องในส่วนที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ให้เป็นทางสาธารณะดังที่อ้างแล้ว แต่ก็เป็นกรกระทำอันเป็นการขัดแย้งกับเจตนาเดิมของผู้ถูกกล่าวหาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะต่อเมื่อขายที่ดินแปลงย่อยเสร็จแล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาเปลี่ยนมายกที่ดินให้เป็นทางสาธารณะหลังจากผู้ร้องยื่น คำร้องคดีนี้ จึงไม่อาจพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกกล่าวหาขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ พยานหลักฐานตามทางได้สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสวนหลวง ปัญหาอื่นตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหานอกจากนี้เป็นข้อปลีกย่อย ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายประทีป ดุลพินิจธรรมา